

Valamit most úgy elmondanék
Ha itt lenne Ő, kit vártam rég
Hogy bocsássa meg nekem
Ha furcsán élem az életem
De megváltozik minden, ha szemembe néz

Ezer évig tartó álmomban már láttam Őt
De ezer év alatt a magány egyre nőtt
Így született meg páncél alatt a szörnyeteg
Ki mohón falná a percek

A hős lovag, ki bukott eszméket tartogat
Egy kis időre megpihenne már
Bízva, hogy őreá is vár
Egy pillanat, mikor lerázhatja a láncokat
És több lehet, mint egy elbukott hős
Ki legalább egyszer biztos, hogy győz.

Valamit most úgy elmondanék
Vagy talán csak élni szeretnék
Ha most itt lennél velem
Talán megmenthetnéd az életem
S hallhatnád, ahogy szívem dobog
Több lennék, mint majdnem boldog.

Valamit most úgy elmondanék
Vagy talán csak élni szeretnék
Ha most itt lennél velem
Talán megmenthetnéd az életem
S hallhatnám, ahogy szíved dobog
Több lennék, mint majdnem boldog.

S ha egy nap arra ébrednék
Hogy ezer év rémálma véget ért
Többé nem felejténém el
Hogy boldogan élni, hogy is kell

S ha a bánatom
Nem tör át majd a gátakon.
Engem emésszen el
Kínzó fájdalom

Valamit most úgy elmondanék
Vagy talán csak élni szeretnék
Ha most itt lennél velem
Talán megmenthetnéd az életem
S hallhatnád, ahogy szívem dobog
Több lennék, mint majdnem boldog.

Valamit most úgy elmondanék
Vagy talán csak élni szeretnék
Ha most itt lennél velem
Talán megmenthetnéd az életem
S hallhatnám, ahogy szíved dobog
Több lennék, mint majdnem boldog.